

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9054

Doknr.
177075

Dato
18-02-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. december 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 17 (L 68) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Torp (SF).

Spørgsmål nr. 17:

”Vil ministeren oplyse, hvordan man kan sikre, at en kommunens tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse og evt. med politiets hjælp, rent faktisk er til barnets bedste, og vil ministeren endvidere oplyse, hvad der menes med, at barnets eller den unges behov for ændret støtte skal være akut, idet der henvises til lobemærkningerne, hvor det fremgår, at der kan være grundlag for fuldbyrdelse af afgørelsen med politiets bistand, hvis barnets eller den unges behov for støtte er meget betydeligt og akut.”

Svar:

Lad mig understrege, at en afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke som hovedregel og altovervejende udgangspunkt alene bør gennemføres i dialog med barnet eller den unge, forældrene og anbringelsesstedet og med deres frivillige medvirken til afgørelsens gennemførelse.

Hvis det trods grundigt forarbejde og tæt inddragelse af barnet eller den unge og forældrene og eventuelle andre personer ikke er muligt at opnå deres frivillige medvirken til, at afgørelsen fuldbyrdes, skal kommunen foretage en afvejning af på den ene side hensynet til barnets eller den unges behov for støtte og på den anden side hensynet til at beskytte barnet eller den unge mod en fuldbyrdelse, som barnet eller den unge vil kunne opleve som indgribende.

Kommunen vil som led i afvejningen skulle vurdere, om det af hensyn til barnets eller den unges bedste er afgørende, at afgørelsen fuldbyrdes uden (yderligere) forsinkelse, eller om det af hensyn til barnets eller den unges bedste vil være bedre at arbejde yderligere med barnet eller den unge. Der skal ved afvejningen tages højde for barnets eller den unges alder, modenhed og funktionsevne.

Kun i helt særlige tilfælde, hvor barnets eller unges behov for ændret støtte er meget betydeligt og som udgangspunkt akut, vil der ud fra hensynet til barnets eller den unges bedste kunne være grundlag for at tvangsfuldbyrde afgørelsen.

Det fremgår af min besvarelse af SOU L 68 – spørgsmål nr. 15, der er oversendt til udvalget som led i udvalgsbehandlingen af lovforslaget, at et muligt eksempel vil kunne være en ung, som i teenageårene udvikler meget svære adfærds- og tilpasningsproblemer, der kræver en højt specialiseret behandling, som den unge ikke kan få på sit nuværende anbringelsessted, herunder i form af et ambulante tilbud.

I en sådan situation vil der efter omstændighederne kunne være grundlag for at tvangsfuldbyrde afgørelsen, hvis det ud fra de foreliggende oplysninger i sagen med rimelighed må antages, at iværksættelsen af indsatsen af hensyn til den unges bedste ikke bør forsinkes (yderligere), f.eks. fordi det vil kunne medføre en alvorlig forværring af den unges problemer.

Kommunen vil altid skulle foretage en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde af, hvorvidt der af hensyn til den unges bedste er grundlag for at gennemføre afgørelsen tvangsmæssigt, herunder om indgrebet er nødvendigt og står i rimeligt forhold til formålet.

Jeg henviser desuden til mine svar på SOU L 68 – spørgsmål nr. 4 og 5, der er oversendt til udvalget som led i udvalgsbehandlingen af L 68.

Med venlig hilsen

Astrid Krag